

РЕШЕНИЕ

№ 5871

гр. София, 20.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7301** по описа за **2011** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 30.05.2011 г. по НАХД № 3150/2011 г. на Софийски районен съд (СРС), НК, 99 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 0251/26.11.2010 год., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията. С НП на [фирма] е наложена имуществена санкция за нарушение на чл.325, ал.1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), във връзка с т.2.9.1 от Разрешението за ползване на индивидуално ограничен ресурс – номера, за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа и предоставяне на фиксирана телефонна услуга, във вр. с чл.42 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/ или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от санкционираното лице, с която се иска неговата отмяна. Ответникът не изразява становище по касационната жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, Седми касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният обаче е постановил решението си, без да изясни напълно фактическата обстановка по делото.

На първо място и във всички случаи, следва да се има предвид Постановление № 10/28.09.1973 г. на Пленума на Върховния съд, съгласно т.10 от което: „При наличие на очевидци при извършване на нарушение или при констатиране на същото следва те да се посочат в акта като свидетели, за да се осигури разкриването на обективната истина”. Това означава, че всички очевидци следва да бъдат посочени в акта за установяване на административно нарушение (АУАН), с цел да се осигури явяването им пред съда и изслушването им от последния. Отбелязано е в приложения в преписката констативен протокол, че сътрудникът е отказал приемане на заявлението под претекст, че системата не работи, а впоследствие се е явил зам.-управител, който констатирал, че системата работи и заявлението е било прието. Следователно, при проверката по постъпилата жалба от абонат са присъствали най-малко още двама очевидци, чиито показания е следвало да бъдат изслушани от районния съд с цел несъмнено изясняване на фактическата обстановка. В случая не е изяснено по несъмнен начин, извършено ли е нарушение. Разпитаният актосъставител заявява, че заявлението не е било прието, докато не са се легитимирали; вторият проверяващ, присъствал в тази момент, не е бил разпитан по делото, а изслушаната свидетелка К. е присъствала само на съставянето на АУАН. Наред с това, описанието на събитията в констативния протокол разколебава извода за направен отказ от страна на дружеството да приеме заявлението на абоната за пренасяне на номера; доколкото е възможно временно възпрепятстване на работата на необходимите за целта технически средства, то не може да се приеме за установено, че е бил направен незаконосъобразен отказ от страна на дружеството.

На второ място, за формиране на извода, налице ли е нарушение или не, с оглед разпоредбата на чл.325, ал.1 ЗЕС е необходимо да бъде събрано като доказателство горепосоченото разрешение за ползване на индивидуално ограничен ресурс при новото разглеждане на делото от друг състав на районния съд, както и показанията на присъствалите при проверката очевидци.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 30.05.2011 г. по НАХД № 3150/2011 г. на Софийски районен съд,

НК, 99 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.